

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

חֶסֶד מְנוּחָה רַחֲמֵיךָ לְעַד לְעַד מִקּוֹה שִׁדְךָ לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַלּוֹת

חֶסֶד מְנוּחָה רַחֲמֵיךָ לְעַד לְעַד מִקּוֹה שִׁדְךָ לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן הַמִּידוֹת

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם כ"ג בְּסֻלָּה:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי"ן הַיּוֹמִי:

הַתּוֹרָה כֹּה (לְסוּן רַבְּנוּ זְכוּנוּ לְבִרְכָה)

בְּנֵי לֹן בֵּיתָא בַּאֲוִירָא דְעָלְמָא, אָמַר שָׁם, קָם וְתָלָא בֵּין שְׁמֵיָא לְאַרְעָא. אָמַר לְהוּ, אֶפִּיקוּ לִי לְבְנֵי וְטִינְא מִחֲתָם. אָמְרוּ: וּמִי אֵיכָא דְמָצִי לְאֶפְסוּקֵי חֲתָם. אָמַר: וּמִי אֵיכָא דְמָצִי לְמַבְנֵי בֵּיתָא בֵּין שְׁמֵיָא לְאַרְעָא:

א הַמַּתְנַגְדִּים הַמְבִזִּים וְהַמְחַרְפִּים יִרְאֵי הַשָּׁם – זֶה מִחֲמַת שְׁמַקְבָּלִים תּוֹרָה מִתְלַמִּידֵי חֲכָמִים שְׂדִין יְהוּדָאִין (עֵיין זוּהַר פְּנַחַם רַנ"ג:). כִּי תִלְמִידֵי־חֲכָמִים שְׂדִין יְהוּדָאִין הֵם מְקַבְּלִים תּוֹרָתָם מִהַשְׂדִּין, שֵׁישׁ לָהֶם תּוֹרָה נְפוּלָה מְאֹלְפִין נְפוּלִים. וּבְאֶלְפִין אֵלוֹ כְּתִיב בְּשִׁלְמָה (מְלָכִים א' ה'): "וַיְדַבֵּר שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מְשָׁל וַיְהִי שִׁירוֹ חֲמִשָּׁה וְאַלְפִי". כִּי שְׁלְמָה זָכָה לָהֶם בְּקִדְשָׁה, אֲבָל תִּלְמִידֵי־חֲכָמִים שְׂדִין יְהוּדָאִין מְקַבְּלִין מֵהֶם דֶּרֶךְ הַקְּלָפוֹת. וּבְשִׁבִיל זֶה כָּל דְּבוּרָם – דֶּרֶךְ מְשָׁל וּמְלִיצָה וּטְעָמִים נְפִלְאִים, כִּי שְׁרָשָׁה מֵאֵלוֹ אֶלְפִין הַנִּלְלִי.

וְאֵלוֹ הַתְּלַמִּידֵי־חֲכָמִים, נֶאֱמַר עָלֵיהֶם (יִשְׁעִיָּה ז'): "הַמַּעֲט מִכֶּם הִלְאֹת אֲנָשִׁים כִּי תִלְאוּ גַם אֲלֵקִים". כִּי מִיִּנְעִים אֲנָשִׁים שְׂבָאִים לְשִׁמְעַ דְּרוּשָׁם וְתוֹרָתָם, וְאֲנָשִׁים חוֹשְׁבִים שְׂיָבֹאוּ לְאִיזָהוּ תוֹעֵלָת עַל יָדָם, הֵינּוּ שְׂיָבֹאוּ לְדַעַת אֶת ה' אֵיךְ לַעֲבֹד. וְהֵם – הָאֲנָשִׁים – אֵין מְשִׁיגִים שׁוּם תוֹעֵלָת, כִּי תוֹרָתָם שָׁל אֵלוֹ הַתְּלַמִּידֵי־חֲכָמִים אֵין לָהּ כֹּחַ לְהַדְרִיךְ אֶת הָאָדָם בְּדֶרֶךְ הַטּוֹב, כִּי מְבִישָׂא לָא הוּי טָבָא (עֵיין בְּרַכּוֹת כ"ט ב"ר פ' כ"ב מִצּוּרַע פ' י"ט וְעֵיין שַׁבַּת

קב"ט). ולא עוד, כי תלאו גם אלקים – כאלו לואה הקדוש-ברוך-
 הוא מלעזר לעובדים אותו. נמצא שעל-ידי-זה אלו בני אדם
 נופלים בכפירות גדולות, וחושבים, הם ושלום, "לא יראה ולא יבין
 אלקים במעשה בני אדם". על-ידי-זה "את יראי ה' לא יכבדו",
 ומחרפים ומבישים אותם. ובשביל זה בושה נקרא עבודה זרה,
 כמו שכתוב (הושע ט'): "וינזרו לבשת", כי הבושה והחרוף נעשה
 מהכפירות:

ב וְכַשֵּׁי יֵשׁ ליראי השם חרפות ובושות מהכופרים האלו, עצה
 על-זה: "אנכי תולעת ולא איש חרפת אדם" (תהלים
 כ"ב). לחרפות ובזיונות, הסגלה לזה בחינת תולע. שעל-ידי בחינת
 הזאת, מנצח אויביו. כי תולע הוא בחינת אמונה, כמו שכתוב
 (איכה ד'): "האמנים עלי תולע". והוא בחינת אברהם שהוא ראש
 למאמינים, כמו שכתוב (בראשית ט"ו): "והאמין בה". ובבחינת
 אברהם שהוא בחינת אמונה, משבר ומבטל עבודה-זרה
 והכפירות והבזיונות, ומתגבר על הכופרים, בבחינת (תהלים כ'):
 "בגבורות ישע ימינו". כי אברהם שהוא בחינת חסד, בחינת
 אמונה, בחינת (שם פ"ט): "וחסדי לא אפיר ולא אשקר באמונתו",
 בימין הזאת הוא מתגבר על אויביו, כי נעשה בבחינת (נחום ב'):
 "אנשי חיל מתלעים". ובזה החסד הוא מתקן אלו האלפין
 הנפולים הנ"ל, בבחינת (שמות כ'): "ועושה חסד לאלפים":

ג וְלָבֹא לחסד, אי אפשר לבוא אלא על-ידי שיכנים תלמידי-
 חכמים צדיקים לתוך ביתו. כי המכנים אורחים
 תלמידי-חכמים אמתיים לתוך ביתו כאלו הקריב תמידין,
 כמאמר חכמינו, זכרונם לברכה (ברכות י'): 'איש קדוש עובר עלינו
 תמיד' וכו'. ובזה השמוש שעומד עליהם ומשמש אותם, זוכה

זֶה הַתּוֹרָה וְכֵן יַעֲבֹר

אָמַר מֹשֶׁה רַבֵּנוּ יְהִי תִיקוֹן לְכָל זֶה
זֶה הַתּוֹרָה וְכֵן יַעֲבֹר יְצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

לְחֶסֶד הַנֶּ"ל, כְּמֵאמֶר (פְּתוּבוֹת צ"ו): כָּל הַמוֹנֵעַ תִּלְמִידוֹ מִלְשִׁמּוֹ
כְּאִלוֹ מוֹנֵעַ מִמֶּנּוּ חֶסֶד'. וּבְשִׁבִיל זֶה הָיָה הַתְּמִיד כְּבֶשׂ, כִּי מִמֶּנּוּ
נִתְתַקְּנוּ הָאֲלָפִין, בְּבַחֲיִנַת (יְרֵמְיָה י"א): "וְאֲנִי כְּכֶשֶׂא אֱלוֹף". וְזֶה
בְּחִינַת כְּבֶשׂ – שְׂכָבוֹשׁ תַּחַת יַד רַבּוֹ וּמְשַׁמֵּשׂ אוֹתָם. וְזֶה תְּמִיד –
גִּימְטְרִיא ד' אֲלָפִין שֶׁהוּא תִיקוֹן הָאֲלָפִין כַּנֶּ"ל. וְזֶהוּ (מִשְׁלֵי כ"ג):
"לְמִי מְדָנִים לְמִי שִׁיחַ", הֵינּוּ עַל-יַדֵּי שִׁי"ח, עַל-יַדֵּי חָכָם שֶׁ
יְהוּדָאִי, עַל יְדוֹ מְדָנִים, עַל יְדוֹ בָּא הַתְּנַגְדוֹת:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹתֵרִין הַיּוֹמִי:

בְּנֵי לֶן בֵּיתָא – כח

א הַמְתַּנְגְּדִים וְהַמְבַזִּים וְהַמְחַרְפִּים יֵרָאִי הַשֵּׁם זֶה מִחֲמַת
שְׂמֻקְבָלִים תּוֹרָה מִתְּלִמְיֵי-חַכָּמִים שְׂאִינָם כְּשָׂרִים שֶׁהֵם נִקְרָאִים
שְׂדִין יְהוּדָאִין (עֵין זַחַר-הַקְדוּשׁ חֶלֶק ג רנ"ג). כִּי הַתְּלִמְיֵי-חַכָּמִים שְׂדִין
יְהוּדָאִין מְקַבְּלִים תּוֹרָתָם מִהַשְּׂדִין שֵׁשׁ לָהֶם תּוֹרָה נְפוּלָה מֵאֲלָפִין
נְפוּלִין. וּבְאֲלָפִין אֵלּוֹ כָּתוּב בְּשִׁלְמָה: "וַיִּדְבֹר שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מִשָּׁל
וַיְהִי שִׁירוֹ חֲמִשָּׁה וְאַלְפִ" (מְלָכִים-א ה' יב) כִּי שְׁלְמָה זָכָה לָהֶם בְּקֶדְשָׁה.
אַבֵּל הַתְּלִמְיֵי-חַכָּמִים הַנֶּ"ל מְקַבְּלִין מֵהֶם דֶּרֶךְ הַקְּלָפוֹת וּבְשִׁבִיל
זֶה דֶּרֶכָם לֹאמֹר תְּמִיד דְּרוּשִׁים נְפִלְאִים שְׁנֵתִיקְבָלִים לְפָנָי הַהֵמוֹן עִם
וְכָל דְּבוּרֵיהֶם דֶּרֶךְ מִשָּׁל וּמְלִיצָה וּטְעָמִים נְפִלְאִים. אַבֵּל אֵין
מְקַבְּלִים שׁוֹם תּוֹעֵלֶת מֵהֶם כִּי תּוֹרָתָם שֶׁל הַתְּלִמְיֵי-חַכָּמִים הַנֶּ"ל
אֵין לָהּ כֹּחַ לְהַדְרִיךְ אֶת הָעַם בְּדֶרֶךְ הַטּוֹב, אֲדַרְבָּה עַל-יַדֵּי תּוֹרָתָם
נוֹפְלִים בְּנֵי אָדָם בְּכַפִּירוֹת גְּדוּלוֹת. וְעַל-יַדֵּי-זֶה אֵין מְקִימִים מֵהַ
שְׂכָתוֹב: "וְאֵת יֵרָאִי ה' יִכְבֹּד" (תְּהִלִּים ט"ו ד) כִּי אִם אֲדַרְבָּה מְחַרְפִּין
וּמְבִישִׁין אוֹתָם וְכָל הַתְּנַגְדוֹת בָּא מֵהֶם. עַל כֵּן צָרִיכִין לְהַתְּרַחֵק
מֵאֵד מִלְשִׁמְעַ תּוֹרָה מִתְּלִמְיֵי-חַכָּמִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים כַּנֶּ"ל (כְּמֵאמֶר

חַכְמֵינוּ זְכוּרָנוּם לְבָרְכָהּ, חֲגִיגָה ט"ו מוֹעֵד קָטָן י"ז תַּעֲנִית ז':

ב' וְעֲצָה וְתַקּוּן לָזֶה הִיא בְּחִינַת תּוֹלַע בְּחִינַת אֲמוּנָה כְּמוֹ שְׁכַת־וֹב:
 "הָאֲמֻנִים עָלֵי תּוֹלַע" (איכה ד' ה) וְהוּא בְּחִינַת אֲבָרָהם שֶׁהוּא בְּחִינַת
 חֶסֶד בְּחִינַת אֲמוּנָה בְּחִינַת: "וְחֶסְדֵי לֹא אָפִיר מֵעַמּוֹ וְלֹא אֲשַׁקֵּר
 בְּאֲמוּנָתִי" (תהלים פ"ט לד). כִּי עַל־יְדֵי אֲמוּנָה בְּחִינַת יָמִין מִתְגַּבֵּר
 עַל אֹיְבָיו בְּחִינַת: "בְּגִבּוֹרוֹת יִשַׁע יָמֵינוּ" (תהלים כ' ז) וּמְנַצֵּחַ אֶת
 הַמִּתְגַּבְּרִים וּמְשַׁבֵּר וּמַבְטֵל הָעֲבוּדָה־זָרָה וְהַכְּפִירוֹת וְהַבְּזִיוּנוֹת
 הַבָּאִים מֵהֵם:

סדר תשי פ'ת'ר"ן ה'ת'פ"ג:

קנז (ז) קָדַם שָׁנָמַע הַנְּסִיעָה הַנ"ל הִכָּה כַּף אֶל כַּף בְּשִׁמְחָה וְאָמַר
 הַיּוֹם מִתְחִיל דְּבַר חֲדָשׁ, וְאָזִי אָמַר אֲנַחְנוּ דּוֹמִין כְּמוֹ מִי שְׁמַנְגֵן,
 וְהָעוֹלָם מְרַקְדִין וּמִי שְׂאִינוּ מִבֵּין וְשׁוֹמֵעַ אֶת הַנְּגִינָה הִיא פְּלִיאָה
 בְּעֵינָיו מֵהֵם רָצִים אַחֲרָיו וּמֵהֵם מְרַקְדִין, כִּי הִיא פְּלִיאָה אֲצֵל
 הָעוֹלָם עַל מָה אַתֶּם רָצִים אַחֲרָי. כְּשֶׁאֲשׁוּב מִדְּרָכֵי אֲנִי אוֹכֵל לְנִגֵן
 וְאַתֶּם תּוֹכְלוּ לְרַקֵּד.

וְאַחֲר־כֵּן נָסַע לְנֶאֱוָרִיטֶשׁ וְהָיָה בְּזֹאסְלָאב וּבְאוֹסְטְרָהָא וּבְדוּבְנָא
 וּבְבֶרְאָד וְעוֹד שְׁאָר מְקוֹמוֹת וְנִתְחַפֵּשׁ וְלֹא הָיוּ יוֹדְעִים מִמֶּנּוּ. וְהָיָה
 בְּבֵית כָּל הַנְּגִידִים הַגְּדוֹלִים בְּבֶרְאָד וְהָיָה לוֹ עֵסֶק לְכָל אֶחָד וְאֶחָד.
 כְּשֶׁנִּכְנַם לְבֶרְאָד בָּאוּ כָּל הָעִיר לְקָרְאָתוֹ. (פְּרוּשׁ כִּי הֵם לֹא נִתְכַּוְּנוּ כָּלֵל
 לְכַבְּדוֹ כִּי לֹא הָיוּ יוֹדְעִים מִמֶּנּוּ כָּלֵל רַק מִמִּילָא גְזֵדִימָן כֵּן מִחַשְׁמֵם יִתְבָּרֵךְ),
 וְשִׁמְעֵתִי קוֹל הַצֶּעֱקָה שֶׁל תְּאֻזוֹתֵיהֶם שֶׁהֵם מִתְאָוִים וְצוֹעְקִים מִמּוֹן
 וְכו', שֶׁהָיָה צֶעֱקָה גְּדוֹלָה מִתְאֻזוֹתֵיהֶן. בְּאוֹתוֹ זְמַן בְּעָרֵב שָׁבוּעוֹת
 נִבְטְרָה זוּגָתוֹ, וְאֲנַחְנוּ נִתְקַבְּצֵנוּ אֵלָיו עַל חַג הַשָּׁבוּעוֹת וְאָמַר לָנוּ
 תּוֹרָה כַּנ"ל:

קנח (ח) בְּאוֹתוֹ חַג הַשָּׁבוּעוֹת לָמַד הַרְבֵּה בְּתוֹךְ הַסְּעָדָה שֶׁל

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

חֲזַק לְעַמְרֵם מִזֶּה רִנְיָהּ לְ"עֵד לְעַמְרֵם מִקֻּוּהָ שֶׁדָּף לְעַמְרֵם מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַל"»

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוּר ע"י הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁע"י יִשְׁבֵּת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

שִׁחְרִית וּבֵין מֵאֲכָל לְמֵאֲכָל קָדָם שֶׁהוֹשִׁיטוּ הַמֵּאֲכָל אֶל הַשְּׁלֶחַן הָיָה לֹמֵד בְּתוֹךְ כָּף וְלֹמֵד אֶז הָאֲדָרָא], וְאַחֲרֵי כָף הוֹשִׁיטוּ הַמֵּאֲכָל וּפְסִם וְאֲכָל מְעַט וְחֹזֵר וְעִסַּק בְּלִמּוּדוֹ וְכֵן הָיָה בְּכָל פַּעַם בֵּין כָּל מֵאֲכָל וּמֵאֲכָל וְהוּא הָיָה סוֹבֵר בְּכָל פַּעַם שֶׁשׁוֹב לֹא יִתְּנוּ מֵאֲכָל אַחֵר אֲבָל הֵם נָתְנוּ עוֹד כַּמָּה מֵאֲכָלִים וְהוּא הָיָה לֹמֵד בֵּין כָּל מֵאֲכָל וּמֵאֲכָל בְּנ"ל.

אַחַר הַסְּעֻדָה עָנָה וְאָמַר. הֵם מְתוֹכְחִים עִמִּי כִּי אֲנִי הָיִיתִי סוֹבֵר בְּכָל פַּעַם שֶׁשׁוֹב לֹא יִתְּנוּ עוֹד מֵאֲכָל וְהֵם נוֹתְנִים בְּכָל פַּעַם עוֹד מֵאֲכָלִים. וְהֵנָּה הֵם מְתוֹכְחִים עִמִּי, כִּי אֲנִי הָיִיתִי רוֹצֶה שִׁיְהִי סִיּוּם הַסְּעֻדָה בְּלִמּוּד וְהֵם רוֹצִים גְּדוּלוֹת שִׁיְהִי סִיּוּם הַסְּעֻדָה בְּאֲכִילָה. כִּי יֵשׁ אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים שְׂאוֹכְלִים בְּשִׁבִיל שִׁיְהִי לָהֶם כַּח לְלִמּוּד, וַיֵּשׁ אֲנָשִׁים שְׂגֻבֹהִים בְּמַעְלָה וְהֵם לֹמְדִים כְּדֵי שִׁיְהִי לָהֶם דַּעַת אִיךָ לְאֲכָל. וְאֲנִי הָיִיתִי רוֹצֶה כִּפְשׁוּטוֹ שֶׁתְּהִי סִיּוּם הַסְּעֻדָה בְּלִמּוּד אַחֲרֵי הָאֲכִילָה, שֶׁזֶּהוּ בְּחִינַת עֲבוּדָה פְּשׁוּטָה שְׂאוֹכְלִים וְאַחֲרֵי כָף לֹמְדִים הֵינּוּ שְׂאוֹכְלִים כְּדֵי שִׁיְהִי לָהֶם כַּח לְלִמּוּד. אֲבָל הֵם מַחֲזִיקִים אוֹתִי בְּגְדוּלוֹת וְנוֹתְנִים בְּכָל פַּעַם עוֹד מֵאֲכָל וְרוֹצִים שֶׁתְּהִי הַסִּיּוּם בְּאֲכִילָה שֶׁזֶּהוּ בְּחִינַת עֲבוּדָה גְּבוּהָה שְׂלוֹמְדִים וְאַחֲרֵי כָף אוֹכְלִים, הֵינּוּ שְׂלוֹמְדִים כְּדֵי שִׁיְהִי לָהֶם דַּעַת וּמַח וְשִׁכְל אִיךָ לְאֲכָל וְהַבֵּן:

קִנְט (ט) בְּהִיּוֹתוֹ בְּזֹאסְלָאב הָיָה לוֹ מַחֹשׁ וְחוֹלְאֵת גְּדוּל וְכָתַב אֲגָרַת לְכָלֵל אֲנָשִׁי שְׂלוֹמְנֵי, וּבִקֵּשׁ מְאֹד שֶׁנִּתְּפִלַּל עֲבוּרוֹ, וְאַחֲרֵי כָף שָׁב לְאִיתָנוּ. וְאַחֲרֵי כָף כָּתַב עוֹד אֲגָרַת לְכָלֵל אֲנָשִׁי שְׂלוֹמְנֵי לְבַל יְהִיָּה לְרִיק יְגִיעוֹ שִׁיִּגַע עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְהוֹצִיאֵם מִשְׁנֵי הַס"מ, כַּמְבֹאֵר הָעֵתֶק הָאֲגָרַת בְּמָקוֹם אַחֵר. וּבְבוֹאוֹ לְבֵיתוֹ אָמַר שְׂאֵנוּ פָּעֲלָנוּ בְּתַפְלוּתֵינוּ שֶׁשָּׁב לְאִיתָנוּ בְּזֹאסְלָאב מַחֹלְאֵת הַנ"ל:

סדר האלף-בית הי"א:

ג. מקבלים מתנות מרשעים, כְּדִי שִׁיחֲזְרוּ בְּתִשׁוּבָה. 7. צְדִיקִים
 מִהֵנִי זְכוּתִיהוּ אֲעֲלֶמָא, אֲדִידָהוּ לָא. 8. מְצִינוּ שְׂצִדִיק אֶחָד עוֹשֶׂה
 דְּבָר, כְּדִי שִׁיְהִיָּה רַבּוֹ לְצִדִיק אַחֵר. 9. תּוֹעֵלֶת גָּדוֹל לְרֵאוֹת פְּנֵי
 גָּדוֹלֵי הַדּוֹר. 10. הַצִּדִיק נֶעְנָשׁ, כְּשֵׁאִינוּ מִתְפַּלֵּל עַל דּוֹרוֹ. 11. הַלּוֹמֵד
 תּוֹרָה לְתַלְמִיד שֵׁאִינוּ הֶגְוֵן, נִקְרָא רָשָׁע. 12. לְשׁוֹן חֲכָמִים הִיא
 מְעַשְׂרֵת וּמִרְפָּא, בְּכֵן תִּלְמַד לְדַבֵּר בְּלִשׁוֹנָם. 13. הַמְלַמֵּד תּוֹרָה
 לְאַחֵרִים, הַתּוֹרָה נִתְגַּלָּה לוֹ בְּלֹא טִרְחָא. 14. מְצִינוּ שְׂהַצִּדִיק
 מִתְרַעַם, כְּשֵׁאֶחָד מִתְלַמְּדֵיּוֹ מִתְקָרֵב אֶת עַצְמוֹ לְצִדִיק אַחֵר כְּדִי
 לְהַתְפָּאֵר. 15. לְקָרֵב לְצִדִיקִים בְּטִרְחָא מִסְתִּיעָא מִלְתָּא טְפִי
 לְעִבּוּדַת הַבוֹרָא. 16. לְפַעֲמִים מֵרֵאִים מִן הַשָּׁמַיִם לְצִדִיק דְּבָר
 שֵׁאִינוּ. 17. הָעוֹשֶׂה טוֹבָה לְמִי שֵׁאִינוּ יוֹדְעָהּ, כְּזוֹרֵק אֶבֶן לְמַרְקוּלִים.
 18. כָּל אָדָם יִנְהַג אֶת עַצְמוֹ, כְּמוֹ שֶׁשָּׁמַע מִרַבּוֹ. 19. לְפַעֲמִים
 הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאַסֵּף כַּמָּה צִדִיקִים בְּמָקוֹם אֶחָד, כְּדִי שִׁיִּדְחֲקוּ
 זֶה אֶת זֶה וְיִצְטַעְרוּ, וְעַל-יְדֵי זֶה יִתְבַּשְׁלוּ כָּל צָרָכָם. 20. מִי שֵׁאִינוּ
 מִעֲצִיר אֶת עַצְמוֹ, זוֹכֵה לְתַלְמִידִים. 21. יֵשׁ צִדִיק שֶׁקוֹלוֹ הוֹלֵךְ
 מִרְחוֹק, הֵינּוּ בְּפִרְסוּם, וְאַחֲרֵי-כֵן הוּא נוֹפֵל עַל-יְדֵי תַּאֲוֹת מָמוֹן. 22.
 מִי שֶׁהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָשׁוּב בְּעֵינָיו, יִכְתֹּב בְּסֵפֶר כָּל שְׁמוֹת
 הַצִּדִיקִים וְהַתְנַבְּאִים וְהַיְרָאִים לְזַכָּרוֹן. 23. אֵל יִקְשֶׁה לָּךְ, לָמָּה לָּהֶם
 לְצִדִיקִים לְהַנּוֹת מְאַחֲרִים כְּדִי לְהַנְהִיג אֶת בְּנֵי-בֵיתוֹ בְּעֵשֶׂר
 וּבְכָבוֹד, מוֹטָב שֶׁלֹּא לְהַנְהִיג וְלֹא לְהַנּוֹת מְאַחֲרִים, אֵל יִקְשֶׁה לָּךְ,
 כִּי כָּל מֶה שֵׁיֵשׁ תַּעֲנוּג וְהִרְחָבָה לְצִדִיק, עַל-יְדֵי זֶה נִתְגַּדֵּל נְשֻׁמָּתוֹ,
 וְאִזִּי יֵשׁ בֵּית מְנוּחָה לְשְׁכִינַת הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְכֵן אֵין לָבוֹא
 לְבֵית בְּיָדִים רִיקָנִיּוֹת. 24. כְּשֶׁתִּרְצֶה שִׁיתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ אִיזָה צִדִיק,
 תִּלְךָ לְצִדִיק שֶׁהוּא רַחֲמָן. 25. מִי שֶׁהוּא מְפָרֵם בְּדוֹרוֹ, צָרִיךְ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

חֲזוּנוֹ — אָמַר מַוְהֵרְנֵי"ת זצ"ל "לֹא צָרִיךְ לַעֲשֶׂי מַקְוֵה שֶׁדָּוִד מְסַפְּרֵי רַבֵּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל" —
— "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת —

לְקָרוֹת אוֹתוֹ רַבִּי, אֲפִלוֹ שְׂאֵתָה גְדוֹל מִמֶּנּוּ. כֵּן. כְּשֶׁהֲצַדִּיק נוֹפֵל
לְאִיזָה צָרָה, צָרִיךְ לוֹ לְבַקֵּשׁ מִצַּדִּיק אַחֵר, שְׂיִתְפַּלֵּל בְּעֵדוֹ. כֵּל. אֵלּוֹ
בְּנֵי-אָדָם הַנוֹסְעִים לְצַדִּיק, אֶף-עַל-פִּי שְׂאִין מְקַבְּלִים תּוֹרָה מִמֶּנּוּ,
מְקַבְּלִים שְׂכָר עַל הַנְּסִיעָה. כֵּה. מִי שְׂאִינוֹ מְשַׁמֵּשׁ תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים,
חַיֵּב מִיָּתָה. כּוֹ. הֲצַדִּיק יִכּוֹל לְהַעֲלוֹת מֵתִים לְמַדְרָגָה גְדוֹלָה.

סֵדֶר שְׂיִחֹת הַר"ן הַיּוֹמִי:

עוֹ שָׁמַעְתִּי בְּשִׁמוֹ מִכְּבָר שְׁסִפֵּר, שֶׁלָּמַד כָּל הָאֲרֻבָּעָה שְׁלַחַן-עָרוֹךְ
שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים פַּעַם אַחַת כְּפִשּׁוּטוֹ, וּפַעַם שְׁנֵי לָמַד וְגָמַר אוֹתָם
וְהָיָה יוֹדֵעַ בְּכָל דֵּין וְדִין מֵאֲרֻבָּעָה שְׁלַחַן-עָרוֹךְ הַשָּׂרֵשׁ שֶׁלוֹ בְּגִמְרָא
פְּרוּשׁ רַש"י וְתוֹסְפוֹת, וּפַעַם שְׁלִישִׁי לָמַד וְגָמַר אוֹתָם וְזָכָה לִידַע
בְּכָל דֵּין וְדִין סוּד הַכּוֹנֵנָה שֶׁל הַדִּין מִפְּנֵי מָה הַדִּין כָּךְ עַל-פִּי סוּד
וְכִפִּי הַנְּשַׁמֵּעַ כָּל זֶה הָיָה בִּימֵי נְעוּרָיו כִּי אַחֲר־כֵּךְ חִזַּר וְגָמַר אוֹתָם
עוֹד כַּמָּה פְּעָמִים:

וְדַרְכוֹ הָיָה תָּמִיד שֶׁהָיָה לוֹמֵד הַרְבֵּה הַרְבֵּה כָּל יָמָיו עַד הַסּוֹף
אֲפִלוֹ בְּעֵת הַחוֹלָאֵת הַכְּבֵד שֶׁהָיָה לוֹ בַּסּוֹף וְאֶף-עַל-פִּי שֶׁהָיָה עָלָיו
טְרָחָא דְצַבּוּרָא שֶׁהָיָה עוֹסֵק הַרְבֵּה עִמָּנוּ וְעַם כָּל אֲנָשָׁיו לְקָרְבָם
לְעִבּוּדַת ה' וְלִתֵּן לָנוּ עֲצוֹת בְּכָל עֲסָקֵינוּ וְכוּ' וְכוּ', וְגַם מֵחוּ הָיָה
מְשׁוֹטֵט תָּמִיד בְּהַשְׁגוֹת גְּבוּהוֹת וְנוֹרָאוֹת תָּמִיד וְכוּ' וְכוּ', אֶף-עַל-
פִּי-כֵן הָיָה עוֹסֵק בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה בְּפִשּׁוּטוֹת הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם וְיוֹם
וְלֹא הָיָה טְרוּד כְּלָל, רַק תָּמִיד הָיָה בְּיָשׁוּב הַדַּעַת וּבְעֵנִין זֶה הָיָה
חֲדוּשׁ נִפְלָא וְאִי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר מִזֶּה כְּלָל וּמַחֲמַת זֶה הָיָה לוֹ פְּנֵאִי
עַל כָּל דָּבָר וְתָמִיד הָיָה לְמוֹדוֹ בְּמַהִירוֹת גְּדוֹל מְאֹד וְהָיָה לוֹמֵד
כַּמָּה דַּפִּין פּוֹסֵק בְּשָׁעָה אַחַת עִם כָּל הַפְּרוּשִׁים כָּלָם שְׁסָבִיב
הָאֲרֻבָּעָה "שְׁלַחַן עָרוֹךְ" הַנְּדַפְּסִים בְּכַרְךְ גְּדוֹל, שֶׁהֵם הַ"טוֹרֵי-זָהָב"
וְהַ"מִּגַּן אֲבָרָהִם" וְהַ"בְּאֵר הַגּוֹלָה" וְהַ"פְּרִי חֲדָשׁ" וְהַ"עֲטָרַת זְקֵנִים"

וכיוצא בהם בשאר החלקים וספר שבעת שהעולם מכינים עצמן להתפלל בבקר בעת שמתחילין להתקבץ עד שמתחילין להתפלל, באותה השעה הוא לומד ארבעה דפין פוסק וכן כל מה שלמד גמרא או פוסק וכיוצא הכל היה במהירות גדול מאד:

וספר עמנו הרבה בענין זה שטוב ללמד במהירות ולבלי לדקדק הרבה בלמודו רק ללמד בפשיטות בזריזות ולבלי לבלבל דעתו הרבה בשעת למודו מענין לענין רק יראה להבין הדבר בפשיטות במקומו ואם לפעמים אינו יכול להבין דבר אחד, אל יעמד הרבה שם ויניח אותו הענין וילמד יותר להלן ועלפי הרב ידע אחר-כך ממילא מה שלא היה מבין בתחלה כשילמד בסדר בזריזות להלן יותר ואמר: שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים בסדר, וממילא יבין ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל רק יכנים מחו בהלמוד ויאמר בסדר בזריזות וממילא יבין ואם לא יבין תכף-יבין אחר-כך ואם ישארו איזה דברים שאף-על-פי-כן לא יוכל לעמד על פונתו, מה בכך? כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (שבת סג): 'לגמור ולהדר לסבר ואף-על-גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר (תהלים קי"ט"ב): "גרסה נפשי לתאבה" וכו' כי על-ידי רבוי הלמוד שילמד במהירות ויזכה ללמד הרבה, על-ידי-זה יזכה לעבור כמה פעמים אלו הספרים שלומד, לגמרם ולחזור להתחיל ולגמרם פעם אחר פעם ועל-ידי-זה ממילא יבין בפעם השני והשלישי כל מה שלא היה מבין בתחלה, כל מה שאפשר להבין ולעמד על דבריהם:

סֵדֶר שְׁלֹחַן עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

(טז) נהמא דהנדקא והוא לחם שאופין בשפוד ומושחין אותו בשמן או במי ביצים וכן לחם העשוי לכותח שאין אופין אותו בתנור אלא בחמה מברך עליו בורא מיני מזונות: (יז) פשטיד"א הנאפה בתנור בבשר או בדגים או בגבינה מברך עליו המוציא ובה"מ: הגה ודוקא שאפאו בתנור בלא משקה אבל אם אפאו במחבת במשקה אין לברך עליו ואין לאכלו רק תוך הסעודה כמו שנתבאר (דעת עצמו):

סימן קסט (א) כל דבר שמביאין לפני האדם שיש לו ריח והאדם תאב לו צריך ליתן ממנו לשמש מיד ומדת חסידות הוא ליתן לו מיד מכל מין ומין ולא יתן לו כל זמן שהכוס בידו או ביד בע"ה (ודוקא לשמש אבל לאחר שבסעודה מותר ליתן בכי האי גונא) (הר"י ס"פ אלו דברים) ואסור ליתן לו פרוסת פת א"כ יודע בו שנטל ידיו: (ב) לא יתן לאכול אלא למי שיודע בו שיברך. ויש מקילין אם נותן לעני בתורת צדקה (הר"י ס"פ אלו דברים): (ג) השמש מברך בורא פרי הגפן על (כל) כוס וכוס שיתנו לו לפי שהוא כנמלך וברכה אחרונה אינו מברך אלא לבסוף ואינו צריך לברך על כל פרוסה ופרוסה אם יש אדם חשוב בסעודה שיודע שיתנו לו כל צרכו מפת ואם אין אדם חשוב בסעודה צריך לברך על כל פרוסה ופרוסה כמו על היין: הגה שנים שהיו אוכלין ביחד השמש אוכל עמהם בלא נטילת רשות כדי שיצטרפו לזימון ועיין לעיל סימן ק"ע הכ"א:

סימן קע (א) אין משיחין בסעודה שמא יקדים קנה לושט ואפילו מי שנתעטש (פי' שטארנודאר"י בלע"ז) בסעודה אסור לומר לו אסותא היו מסובין בסעודה ויצא אחד להטיל מים נוטל ידו אחת ששפשף בה ואינו נוטל אלא בפני כולם שלא

יחשדוהו שלא נטל: הגה ואם לא שפשף אינו נוטל כלל אם לא נגע במקום טנופת אבל אם עשה צרכיו ודאי צריך נטילה: (הגהות אשירי פ"ב דברכות). וה"מ לשתות אבל לאכול נוטל אפילו בחוץ דמידע ידעי דאנינא דעתיה (פי' שמתטרפת ומתבלבלת דעתו) ולא אכל בלא נטילה ואם דבר עם חבירו והפליג נוטל שתי ידיו כיון שהסיח דעתו: הגה והא דבעינן נטילה לשתיה היינו בתוך הסעודה דחיישינן שמא יאכל אבל בלאו הכי אין צריך נטילה לשתיה (הר"י ס"פ אלו דברים ורש"י פרק אמר להם הממונה): (ב) שנים ממתינים זה את זה בקערה שכשהאחד מסלק ידו מן הקערה לשתות חבירו מפסיק מלאכול עד שיגמור השתיה אבל אם הם שלשה אין השנים פוסקין בשביל האחד: (ג) משיירין פאה בקערה כל אחד מהאוכלים והוא מאכל השמש אבל כשהשמש מערה מן האילפס לתוך הקערה אין דרך להניח באילפס כלום לצרכו: (ד) אין מסתכלין בפני האוכל ולא במנתו שלא לביישו: (ה) הנכנס לבית כל מה שיאמר לו בעל הבית יעשה: (ו) לא יהא אדם קפדן (פי' כעסן או רגזן) בסעודה: (ז) לא יאכל אדם פרוסה כביצה ואם אכל (הרי) זה גרגרן: (ח) לא ישתה כוסו בבת אחת ואם שתה ה"ז גרגרן שנים דרך ארץ שלשה הרי זה מגסי הרוח: הגה מיהו כוס קטן מאד מותר לשתותו בבת אחת (ב"י) וכן גדול מאד בשלשה או ארבעה פעמים (ד"ע): (ט) לא יאכל שום או בצל מראשו אלא מעליו ואם אכל ה"ז רעבתן: הגה ולא יאכל דרך רעבתנות ולא יאחוז המאכל בידו אחת ויתלוש ממנו בידו השניה (טור): (י) לא ישוך פרוסה ויניחנה על גבי השלחן:

סֵדֶר לְקוּטֵי תְּפִלֹּת הַיּוֹמִי:

תעז: ועזרני וזכני לשמירת הברית באמת בתכלית השלמות
ברצונך הטוב והצילני מעתה ברחמיך העצומים, ותשמרני

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

חֲסִל • צִמְרַן מִזֶּה רִנְיָתָהּ זִיכָרָה לְ"צֶדֶק צִנְנִי מִקֻּוֹה שִׁדְחָה לְצַחֵד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוֹן לְכַל" •
• "חֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת •

בַּחֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְהַנּוֹרָאִים, מְכַל מִיָּנִי פְּגַם הַבְּרִית שְׁבָעוֹלָם שְׁלֹא
אֶפְגַּם בְּטַפֵּי הַמַּחַח חַם וְשָׁלוֹם, בֵּין בְּשׁוֹגֵג בֵּין בְּמִזִּיד בֵּין בְּאֵנָם בֵּין
בְּרָצוֹן וּמְחֹל לִי וְסִלַּח לִי וְכַפֵּר לִי עַל מַה שְׁפָגַמְתִּי בַּבְּרִית קִדְשׁ
מִנְעוּרִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְזִכְנִי מִהֲרָה לְתִקּוֹן הַבְּרִית בְּשָׁלְמוֹת בְּקִדְשָׁה
וּבְטָהֳרָה כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב:

תַּעַח: וְתִצְיִלְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִסַּכְּנַת דְּרָכִים וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְיִלְנִי
מִכָּל מִיָּנִי צֶעַר וְיִסּוּרִין וְעִכּוּב בַּדֶּרֶךְ, וּמִכָּל אֲוִיב וְאֲוִיב וּמִסְטִין
וְתִהְיֶה תָמִיד עִמִּי בְּשִׁבְתִּי בְּבֵיתִי, וּבְלִכְתִּי בַּדֶּרֶךְ בְּשִׁמְךָ אֵצֶא
לְדֶרֶךְ לְשָׁלוֹם, וּבְשִׁמְךָ אֶעֱבֹר הַדֶּרֶךְ בְּשָׁלוֹם, וְאֶשׁוּב לְבֵיתִי לְשָׁלוֹם
וְתִצְיִלְנִי מִכָּל מִיָּנִי הַזִּיקוֹת וְהַפְּסֵד בַּדֶּרֶךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת,
בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמָמוֹן וְשִׁמְרֵנִי וּבִוְאֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם וְתִזְכְּנִי לְתֵן צְדָקָה קֶדֶם צֵאתִי לְדֶרֶךְ, כְּמוֹ
שְׁכַתֹּב: "צֶדֶק לְפָנָיו יִהְיֶה וְיִשָּׁם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו", וְעַל יְדֵי זֶה תִּכּוֹן
לְפָנָי הַדֶּרֶךְ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּלְךָ לְפָנָי לְהַנְחֹתִי הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
אֵלַי בָּהּ וְתִאִיר לְפָנָי בְּאוֹרְךָ הַגְּדוֹל וְתִבְיֵאֵנִי וְתִגִּיעַנִי לְמַחֲזוֹ חֶפְצִי
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב:

תַּעַט: וּבִכֵּן תִּרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִחַנְּנֵנִי בַּחֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים
וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְיִלְנִי מִכָּל מִיָּנִי אִסּוּרִים דְּאוֹרִיתָא וְדַרְבָּנָן, וְתִזְכְּנִי
לְעִסַּק בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה וְתַעֲזָרְנִי לְלַמֵּד
בְּהַתְמָדָה גְּדוֹלָה סְפָרֵי הַפּוֹסְקִים וְתִהְיֶה עִמִּי תָמִיד, וְתִחַנְּנֵנִי מֵאַתָּה
דַּעַח בִּינָה וְהַשְׁכֵּל, לְבָרַר כָּל דֵּינֵי אִסּוּר וְהַתֵּר, וְאַזְכֶּה לִידַע בְּבִרוּר
כָּל הַדֵּינִים לְאַמְתָּתָן, עַד שְׁאֲזַכֶּה עַל־יְדֵי־זֶה לְבָרַר הַטּוֹב מִן הָרָע,
הַכָּשֵׁר מִן הַפְּסוּל, הַטָּהוֹר מִן הַטָּמֵא, הַמְּתָר מִן הָאִסּוּר וְתִזְכְּנִי
לְלַמֵּד בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְּדוֹלָה, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם
אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת צַדִּיק

וְלַמָּדוֹן בְּאַמֶּת וְתִזְכְּנִי לְשִׁמִּירַת וְתִקּוֹן הַבְּרִית בְּכֹל הַבְּחִינּוֹת
 בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, לְשִׁמִּירַת בְּרִית עֲלָאָה וְלְשִׁמִּירַת בְּרִית תַּתְּאָה,
 בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְּדוּלָּה בְּאַמֶּת:

תפ: וּבִכֵּן תִּחַנְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעַנִי תָּמִיד וְתִזְכְּנִי
 לְכַסּוּפִין דְּקִדְשָׁה, שְׂאֵהֶיָּה נְכֶסֶף וּמִשְׁתוֹקֵק תָּמִיד אֵלֶיךָ, וּמִתְנַגְּעֵנִי
 לְעַבּוּדְתְּךָ בְּאַמֶּת לִירְאָתְךָ וְאַהֲבָתְךָ וְכֹל הַיּוֹם כְּלוֹ תַהֲיֶיָּה תְּשׁוּקָתִי
 וְתִקּוּתִי וְכַסּוּפִי וְגַעְגּוּעֵי רַק אֵלֶיךָ וְלְעַבּוּדְתְּךָ בְּאַמֶּת וְעֵינַי יִהְיוּ
 כְּלוֹת כָּל הַיּוֹם לְהַשִּׁיג עַבּוּדְתְּךָ הָאֱמֵתִיית כְּמוֹ שְׂכַתוֹב: "כִּלְתָּה
 לְתִשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לְדַבְּרֶךָ יַחֲלֹתִי כְּלוֹ עֵינַי לְאִמְרָתְךָ לְאֹמֵר מִתִּי
 תִּנְחַמְנִי נְכֶסֶפָה וְגַם כִּלְתָּה נַפְשִׁי לְחֻצְרוֹת ה' לְבִי וּבְשָׂרֵי יִרְנְנוּ אֵל
 אֵל חַי כְּלָה שְׂאֵרֵי וּלְבָבִי צוֹר לְבָבִי וְחֲלָקֵי אֱלֹקִים לְעוֹלָם צְמָאָה לְךָ
 נַפְשִׁי כְּמָה לְךָ בְּשָׂרֵי בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעֵיף בְּלִי מַיִם צְמָאָה נַפְשִׁי
 לְאֱלֹקִים לְאֵל חַי מִתִּי אָבוֹא וְאַרְאֶה פָּנַי אֱלֹקִים":

תפא: אָבִי אָבִי רֶכֶב יִשְׂרָאֵל, אָבִי אָבִי אֲדוֹנֵי מַלְכֵי וְאֱלֹקֵי, צוֹר
 לְבָבִי וְקְדוֹשִׁי, אֵתָּה יוֹדֵעַ עֲצֵם רַחוּמֵינוּ מִמֶּךָ עֲכָשׁוּ אֲשֶׁר אֵי אֲפִשָׁר
 לְכַנּוֹת הַהֲרַחֲקָה בְּשׁוּם לָשׁוֹן שְׁבַעֲוֹלָם וְאִין לָנוּ שׁוּם סְמִיכָה כִּי אִם
 לְכֶסֶף וּלְהַשְׁתוֹקֵק וּלְהַתְנַגְּעֵנִי אֵלֶיךָ וּלְצַפּוֹת לִישׁוּעָתְךָ וּלְקוֹנֹת
 לְרַחֲמֶיךָ, כַּאֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ עַל־יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים, שְׂהַכְסוּפִין
 וְהַהַשְׁתוֹקוֹת דְּקִדְשָׁה הֵם בְּעֲצָמָם טוֹבִים מְאֹד עַל כֵּן בָּאתִי לְבַקֵּשׁ
 מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי הַחֲפִיץ בְּתִקּוּנֵי וְהַמְשִׁתִּיד לְבַהֲצִלְתִּי,
 שְׁתִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִרְגְּלֵנִי לְכֶסֶף וּלְהַשְׁתוֹקֵק וּלְהַתְנַגְּעֵנִי
 אֵלֶיךָ תָּמִיד, בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם וְתִצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִשְׁמְרֵנִי
 וְתִמְלֵט נַפְשִׁי מִכָּל מִינֵי כַסּוּפִין רָעִים וּמִכָּל מִינֵי הַשְׁתוֹקוֹת
 וְגַעְגּוּעֵי רָעִים, וּמִכָּל מִינֵי תַאֲזוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים וְלֹא יַעֲלֶה עַל
 לְבִי שׁוּם כַסּוּפִין וְהַשְׁתוֹקוֹת רָעִים כָּלֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

חֲסִידֵי רַבּוֹתָא מְנַחֵם רַבִּי זִימְרָא לְ"עֵד לְעֵד מִקּוֹה שִׁדְּךָ לְעֵד מִסְפְּרֵי רַבְנֵינוּ יְהִי תִיקוּן לְכָל"»
«חֲקֵי נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר» יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

תפב: וְתַעֲזְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂאֵזְכָּה לְדַבֵּר וּלְהוֹצִיא בְּפִי אֶת
הַכְּסוּפִין וְהַנְּעֻגוּעִים טוֹבִים שְׁלִי וְתַעֲזְרֵנִי תָמִיד לְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחָתִי
לְפָנֶיךָ בְּכָל לֵב וְנֶפֶשׁ וְאֵזְכָּה לְהַרְבּוֹת בְּהַתְּבוּדוֹת וּבְשִׁיחָה בֵּינִי
לְבֵין קוֹנֵי תָמִיד וְאֵזְכָּה לְשַׁפֵּךְ כָּל שִׁיחֵי לְפָנֶיךָ תָמִיד וְכָל אֲשֶׁר עִם
לְבָבִי אֲשִׁיחָה לְפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים, בְּאַמָּת וּבַתְּמִימוֹת, בְּכְסוּפִין
גְּדוֹלִים וְהַשְׁתַּוְּקוֹת נִמְרָץ אֵלֶיךָ, עַד שְׂאֵזְכָּה לַעֲשׂוֹת נְפֹשׁוֹת רַבּוֹת
דְּקֻדְשָׁה עַל יְדֵי הַכְּסוּפִין הַקְּדוּשִׁים שְׁלִי שְׂאֵזְכָּה לְהוֹצִיאָם וּלְפָרְטָם
בְּפִי בְּפִרוּשׁ בְּכָל יוֹם וְיוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר וְאֵזְכָּה לַעֲשׂוֹת עַל יְדֵי זֶה
נְקֻדוֹת קְדוּשׁוֹת לְאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה וּלְצִיר אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה לְטוֹב
וְיִהְיוּ נַעֲשִׂים אֲצִלִּי כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה סֵם חַיִּים וְאֵזְכָּה
לְהַתְּדַבֵּק בָּךְ וּבְעַבְדוֹתֶךָ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי
תָמִיד, שְׁלֵא יִתְגַּלְגַּל וְלֹא יִתְדַבֵּק בִּי וּבְזִרְעֵי שׁוֹם נֶפֶשׁ רָעָה חַם
וְשָׁלוֹם הַיּוֹצֵאת וְנַעֲשִׂית מְכַסּוּפִין רָעִים חַם וְשָׁלוֹם וְתַעֲזְרֵנִי שִׁיֵּצְאוּ
מִמֶּנִּי תָמִיד נְפֹשׁוֹת קְדוּשׁוֹת וְטוֹבוֹת הַרְבֵּה, עַל יְדֵי כְּסוּפִין הַטּוֹבִים
שְׁלָנוּ שְׁנוֹצִיאָם בְּפִינוּ וְיִתְגַּבְּרוּ אֵלֵינוּ הַנְּפֹשׁוֹת, וַיַּעֲזְרוּנוּ כָּל הָעוֹלָם
כִּלּוֹ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמָּת, עַד שִׁישׁוּבוּ כָּלָם אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
בְּאַמָּת: